

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 8. december 1998 truffet af generaldirektøren for Generaldirektoratet for Udvikling (herefter: »GD for Udvikling«) annulleres.
- Om fornødent annulleres den fuldmagt, som var vedlagt meddelelse af 29. juli 1999 fra chefen for enheden »Menneskelige ressourcer« i GD for Udvikling.
- Afgørelsen af 21. oktober 1999 truffet af generaldirektøren for GD for Udvikling annulleres.
- Afgørelsen af 22. december 1999 truffet af generaldirektøren for GD for Udvikling annulleres.
- Afgørelsen af 19. februar 2001 truffet af generaldirektøren for GD for Udvikling annulleres.
- Afgørelsen af 14. november 2001, som er truffet af direktøren for direktorat D i GD for Udvikling og godkendt af generaldirektøren, annulleres.
- Sagsøgerens bedømmelsesrapport for 1999-2001, som blev udfærdiget den 18. marts 2002 af direktøren for direktorat D i GD for Udvikling, annulleres.
- Den afgørelse, som blev truffet af Styringsudvalget for Kommissionens Delegationer om at meddele afslag på sagsøgerens ansøgning om en stilling som delegationschef inden for rammerne af turnusordningen for 2002, samt stadfæstelsen af denne afgørelse, annulleres.
- Kommissionens stiltiende afgørelse af 16. september 2001 om at afvise sagsøgerens anmodning af 16. maj 2001 annulleres.
- Afgørelserne af 31. oktober og 14. december 2001 truffet af Kommissionens næstformands kabinetschef og af generaldirektøren for GD for Udvikling annulleres, for så vidt som de udgør svar på anmodningen af 16. maj 2001.
- Det fastslås, at det var ulovligt, at generaldirektøren ikke traf beslutning om atter at placere sagsøgeren i stillingen som chef for enheden »Det indiske Ocean« i GD for Udvikling i marts måned 2000.
- Det fastslås, at det var ulovligt, at sagsøgeren ikke i tjenestens interesse blev udstationeret ved den spanske administration i Madrid eller ved FAO i Rom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb af 10 000 EUR opgjort ex aequo et bono for den af ham lidtte ikke-økonomiske skade.
- Kommissionen tilpligtes som godtgørelse for forringede karrieremuligheder at betale sagsøgeren et beløb svarende til forskellen mellem på den ene side den alderspension og de andre fordele, som han i medfør af vedtægtens artikel 52, andet led, vil have ret til på det tidspunkt, hvor han anmoder om førtidspension, og på den anden side den løn, den alderspension og de andre fordele, som han ville have været berettiget til, såfremt han var fratrådt uden ansøgning som 65-årig.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren renter med 8 % p.a. af disse beløb fra og med den 23. juli 2002 indtil betaling sker.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tidligere kontorchef i lønklasse A 3, har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelser om at placere ham som konsulent og at tildele ham visse opgaver i forbindelse med denne placering. Han har ligeledes nedlagt påstand om, at det fastslås, at det var ulovligt, at Kommissionen undlod at placere ham i en mellemliderstilling eller i tjenestens interesse at udstationere ham uden for institutionen. Sagsøgeren har yderligere nedlagt påstand om annullation af bedømmelsesrapporten for 1999-2001 og om godtgørelse for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han mener at have lidt.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat vedtægtens artikel 5, stk. 4, og artikel 7 samt bilag IV i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 10. marts 1997. Vedtægtens artikel 5, stk. 4, er tilsidesat ved, at han ikke er blevet tildelt opgaver, eller at han er blevet tildelt opgaver, som ikke svarer til hans stilling og lønklasse. Sagsøgeren gør yderligere gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning, idet den omstændighed, at han ikke er blevet placeret i visse mellemliderstillinger og at han ikke er blevet udstationeret i tjenestens interesse uden for institutionen, er i strid med det, som administrationen har lovet ham, har truffet afgørelse om og har forpligtet sig til.

Sag anlagt den 26. juli 2002 af André Hecq mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-226/02)

(2002/C 247/29)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. juli 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af André Hecq, Mondercange (Luxembourg), ved avocats Lucas Vogel og Dominique Amattuli.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 27. marts 2002, som blev meddelt sagsøgeren den 16. april 2002, og hvorved Kommissionen afviste sagsøgerens klage af 18. oktober 2001. Ved afgørelsen vedtoges den beslutning, der var truffet af EF-Kommissionen den 15. juni 2001 om »godkendelse« af den såkaldte aftale af 4. april 2001 mellem viceformand Kinnock og de faglige organisationer og sammenslutninger vedrørende de midler, der skulle stilles til rådighed for personalerepræsentation, og reglerne med hensyn til de midler, der skulle stilles til rådighed for personalerepræsentation fra 1. januar 2002.
- Annullation af nævnte beslutning af 15. juni 2001.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er generalsekretær for fagforeningen Syndicat des Fonctionnaires Internationaux et Européens (SFIE). Han anfægter den beslutning, hvorved reglerne vedrørende de midler, der fra 1. januar 2002 skulle stilles til rådighed for personalerepræsentation, blev fastsat, og hvorved en aftale mellem visse fagforeninger og Kommissionen godkendtes. Da SFIE ikke havde underskrevet denne aftale af 4. april 2001, blev fagforeningen underrettet om, at den ville blive udelukket fra tildelingen af de budgetmidler, som var fastsat heri.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål først anført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 11 og 12 i aftalen mellem Kommissionen og de faglige organisationer og sammenslutninger vedtaget den 20. september 1974. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede beslutning vedtaget alene ved en godkendelse af aftalen af 4. april 2001, skønt denne beslutning ikke var blevet godkendt af alle de faglige organisationer og sammenslutninger, og derfor ikke kunne anses for gyldig.

Sagsøgeren har dernæst anført, at der foreligger en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24a, og af artikel 18, 19 og 20 i rammeaftalen af 20. september 1974, samt at der foreligger et klart fejlskøn og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. Sagsøgeren har anført, at formålet med aftalen af 4. april 2001 er at fordele de økonomiske og personalemæssige midler, der er nødvendige for de faglige organisationers og sammenslutningers funktion efter repræsentationskriterier. Sagsøgeren har understreget, at disse kriterier er fejlagtige og usaglige, og at de uberettiget favoriserer visse fagforeninger, og ikke længere gør det muligt for de faglige organisationer og sammenslutninger frit at bestemme deres politik.

Sag anlagt den 26. juli 2002 af Syndicat des Fonctionnaires Internationaux et Européens mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-227/02)

(2002/C 247/30)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. juli 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Syndicat des Fonctionnaires Internationaux et Européens (SFIE), Bruxelles, ved avocats Lucas Vogel og Dominique Amatulli.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 27. marts 2002, som blev meddelt sagsøgeren den 16. april 2002, og hvorved Kommissionen afviste sagsøgerens klage af 18. oktober 2001. Ved afgørelsen vedtoges den beslutning, der var truffet af EF-Kommissionen den 15. juni 2001 om »godkendelse« af den såkaldte aftale af 4. april 2001 mellem viceformand Kinnock og de faglige organisationer og sammenslutninger vedrørende de midler, der skulle stilles til rådighed for personalerepræsentation, og reglerne med hensyn til de midler, der skulle stilles til rådighed for personalerepræsentation fra 1. januar 2002.
- Annullation af nævnte beslutning af 15. juni 2001.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag T-226/02 anførte.